

На врата му излѣзли нѣколко лоши цѣреи, които не могли да се пробиятъ и му създавали голѣми болки. Препоръчахъ му единъ методъ, който той веднага приложи. Цѣреитѣ на браха лесно, пробиха се, и той се успокои. Щомъ нечистата материя излѣзе внѣ отъ човѣка, и нѣразположението му изчезва.

Казвамъ: такава нечиста материя има и въ живота на хората, която непременно трѣбва да се изхвърли навнѣнъ. Всички низки мисли и желаня въ човѣка трѣбва да се изхвърлятъ навнѣнъ, и въ него да останатъ само здрави мисли, чувства и желаня. Здравитѣ мисли и чувства сж положителни числа, положителни величини въ живота на човѣка. Съвременнитѣ хора казватъ, че математиката била положителна наука. Азъ пъкъ добавямъ, че всѣка положителна наука борави съ положителни числа, а всѣко положително число трѣбва да има своя опредѣлена стойность. Питамъ тогава: кои сж положителнитѣ числа въ математиката? Математиката започва съ единицата, която означава Богъ. Двойката пъкъ е създала всичко въ свѣта. Тройката представя число на равновесие. Четворката е законъ, който поставя всѣко нѣщо на своето мѣсто. Значи, четворката е число на вѣчната справедливость. За да схванете съотношението, което сжществува между всички числа, като живи единици, вие трѣбва да имате дълбоко разбиране за живата математика, за която, наистина, може да се каже, че е положителна наука. Въ този смисълъ, човѣкъ разбира ли значението на единицата? Не разбира. Разбралъ ли е поне числото две? И него не е разбралъ. Когато дошълъ до числото две, Богъ замълчалъ, тамъ нищо не е казалъ. Като създалъ свѣта, за първия день Богъ казалъ: „И стана видѣлина. И видѣ, че бѣше добро. И стана вечеръ, и стана утро — день първи.“ За другитѣ дни сжщо е казалъ, че бѣше добро; за втория день, обаче, Богъ нищо не е казалъ; за него Той не е далъ мнението си. Свещено е числото две. Отъ този день се зараждатъ човѣшкитѣ страдания и недоразумения. Разбирания, миръ може да сжществува само въ изобилието. Дайте изобилно жито на хората, и всѣкаквъ споръ между тѣхъ ще изчезне. Отнете всичкото жито, спорътъ и недоразуменията отново ще се явятъ. Коѣ е похубаво: да спорятъ хората помежду си, но да живѣятъ, отколкото да не спорятъ и да умиратъ? За предпочитане е да спорятъ, но да живѣятъ. За предпочитане е хората да иматъ различни възгледи за живота, но да мислятъ, откол-